

under Generalstrejken i 1920 havde arbejdet i „Samfundshjælpen“, og Forbundet slettede ham da som Medlem. Da Forbundets Formaal imidlertid var at samle alle søfarende Fyrbødere, og disse efter dets Love havde Ret og Pligt til at være Medlem, havde Forbundet været uberettiget til som Betingelse herfor at forlange en saadan Erstatning, og han havde derfor uanset dennes Indhold Krav paa at blive genoptaget i Forbundet.

5. Østre Landsretsdom af 7. Juli 1922. U. f. R. 1922, Side 950.

Forvalter Larsen mod Chaufførernes Fagforening.

En Forvalter, der under en Strejke havde arbejdet hos sit Firma, og som havde været passiv Medlem af „Samfundshjælpen“, fandtes efter at have faaet Plads som Chauffør at have Krav paa Optagelse i Chaufførernes Fagforening, idet Foreningens Love om, at Skruibrækkere og lignende ikke kunde optages, antoges alene at sigte til Arbejdere og ikke Funktionærer. Ved Dommen tilkendtes der ham Erstatning.

Under Sagen havde Foreningen paastaet, at det maatte være overladt til den selv at afgøre, om den vilde optage nogen som Medlem. I Lovene hed det, at det var Afdelingens Formaal at samle alle Chauffører i København og Omegn til fælles Optræden m. v., og at Medlemmerne maatte overholde ikke at arbejde sammen med uorganiserede, samt at det var Medlemmernes Pligt at agitere for at faa alle Chauffører ind i Organisationen.

Under Hensyn hertil fandtes Foreningen pligtig til at optage enhver Chauffør, der søgte Optagelse, medmindre han af særlige Grunde ifølge Lovene kunde udelukkes fra Optagelse.

Spørgsmaalet var herefter, om Foreningen i Medfør af Lovenes Punkt b., der har følgende Ordlyd: „Som Medlem af Foreningen kan optages enhver Chauffør, der ikke har noget udstaaende med andre Fagforeninger, har optraadt som Skruibrækker eller paa anden Maade modarbejdet Arbejderklassens økonomiske Interesser“, havde været berettiget til at nægte ham Optagelse.

Det antoges dog, „at Bestemmelsen i Punkt b. ikke sigtede til Arbejdsgivere eller Funktionærer hos disse, men alene tog Sigte paa Personer indenfor Arbejdernes Rækker, som ved deres Optagelse af nedlagt Arbejde viser ukollegial Optræden.“

Herefter var Foreningen ikke berettiget til at nægte Optagelse.

Erstatning blev tillagt den fhv. Forvalter, „da det maa antages, at han paa Grund af nægtet Optagelse har lidt Tab af Arbejdsfortjeneste“.

6. Højesteretsdom af 2. December 1926, jfr. U. f. R. 1927 A., Side 55 med Note.

Enkefru Karen Hansen mod Tekstilarbejdernes Fagforening af 1873.

Under en Strejke paa en Fabrik i 1913 tog en tidligere Arbejderske, der ikke hørte til nogen Fagforening, paa ny Arbejde der og blev der i nogle Aar. Da hun i 1925 atter fik Arbejde paa Fabrikken, søgte hun Optagelse i Tekstilarbejdernes Fagforening, hvortil nu alle Arbejderne hørte. Foreningen, ifølge hvis Love Strejkebrydere kun kunde optages mod at betale en Bøde, forlangte en Bøde af 100 Kr. for at optage hende. Da hun fandtes med Rette behandlet som Strejkebryder, og Bøden ikke var ubillig, kendtes Foreningens Optræden lovlige.

Derimod fandtes det uberettiget, at Foreningen — paa Grund af Forholdene i 1913 — i 1925 havde tvunget hende bort fra Arbejdet ved en Arbejdsstandsning og paafølgende Henstilling til hende om ikke at arbejde i Tekstilfaget, hvorfor der tilkendtes hende Erstatning hos Foreningen.

7. Vestre Landsretsdom af 15. Oktober 1926, U. f. R. 1927 A., Side 175.

Slagtersvend Carl Hansen i Horsens mod Slagtersvendenes Fagforening, sammesteds.

Det blev ikke anset for en ukollegial Handling overfor en Fagforening, at en Svend, der søgte Optagelse i Foreningen, paa en Tid, da han var Mester, havde arbejdet for Medlemmer af en blokeret Mesterforening, hvoraf han selv var Medlem.